

Pinksterpreek 23 mei 2021 - Romeinen 15: 13

Gemeente van Christus,

Thema van Pinksteren is dit jaar: Feest van Hoop.

1.

Dante, de Italiaanse dichter die leefde rond het jaar 1300, schreef het beroemde dichtwerk: *Divina Commedia*. In de *Goddelijke Commedia* beschrijft Dante een rondgang door de hel, over de louteringsberg (het aardse gewone leven) en door de hemel. Boven de ingang van de hel staat geschreven: *Laat varen alle hoop, gij die hier binnen reedt*.

Dus: de hel is volgens Dante een plek waar geen hoop meer is.

Ik maak me sterk dat velen van ons wel eens momenten van hopeloosheid hebben gekend. Dat we even geen licht meer zagen. Volgens Dante stonden we toen dus met één been/voet/teen in een soort hel.

Meer dan 1 miljoen mensen slikken antidepressiva in Nederland. Wie depressief is, heeft moeite met hopen. Dat miljoen werd trouwens gemeten in 2017. Voor corona - alle terrassen en winkels en sportscholen en theaters en kerken en pretparken waren nog gewoon open waren! Hoeveel mensen moeten na een jaar corona wel niet depressief zijn?

Of helpt corona juist velen van ons ontdekken hoe goed we het hebben – ook bij tegenslag. Dat zou ook kunnen...

Laat varen alle hoop, gij die hierbinnen treedt.

De hel is een plek waar geen hoop meer is.

Geen mens kan zonder hoop! Hoop doet leven!

Vraag het aan artsen: als een zieke de hoop opgeeft, is het vaak snel gedaan.

2.

Hoop is geen vrome pijnstiller of verdovend middel: zo van: alles komt vanzelf goed.

Vaclav Havel – de Tsjechische schrijver en dissident die het na de val van de muur tot president schopte, schreef:

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme,
evenmin de overtuiging dat iets goed zal aflopen.,
Hoop is wel de zekerheid dat iets zinvol is
ongeacht de afloop, het resultaat.
Hoop is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart*

Bijbelse hoop... is het vaste vertrouwen dat God niet los zal laten het werk van zijn handen, dat God zijn beloften waarmaakt. Op zijn wijze!

Bijbelse hoop is: dat uiteindelijk God het laatste woord heeft. Niet de duisternis, eenzaamheid, onrecht, wat we zonde noemen, niet de dood. Maar het laatste woord is aan God die een God is van genade, vergeving, licht, vreugde, opstanding, eeuwig leven.

Bijbelse hoop heeft een naam: Jezus. In Hem komt al onze hoop samen

Bijbelse hoop heeft twee componenten:

- Hopen is: kunnen wachten. Kunnen ontvangen.
- Maar hopen is ook iets actiefs. Hopen is dat wij onszelf zien als medewerkers van Jezus. Dat wij in dit aardse leven al handen en voeten geven aan de liefde van Christus. En zo de hoop levend houden.

Bijbelse hoop heeft twee componenten: 1. Een ontvangende houding: kunnen wachten en ontvangen. 2. Een actieve houding: de handen uit de mouwen!

3.

Bijbelse hoop moet gevoed worden, heeft een energiebron nodig.

Hoop is als een als een zeilboot die wind nodig heeft.

Hoop is als een ballon die opgeblazen moet worden.

Hoop is als een batterij die telkens moet worden opgeladen.

In Handelingen 2 gaat het over die energiebron van de hoop. In Handelingen 2 lezen we over een groep leerlingen die ergens in een zaaltje in Jeruzalem een beetje uitgeblust bij elkaar zit... Tot de heilige Geest begint te waaien. De Geest van Christus inspireert hen, zet hen in beweging, laat hen krachtige, vurige woorden spreken. Een beweging van hoop is geboren. Een beweging van hoop die tot de dag van vandaag mensen troost en inspireert. Het feit dat wij vandaag Pinksterfeest vieren – is daarvan het bewijs.

In zijn brief aan de Romeinen verbindt Paulus de hoop nadrukkelijk met de Heilige Geest. Paulus schrijft zijn brief aan de jonge christelijke gemeente te Rome. Die gemeente heeft het op dat moment moeilijk met een vijandige omgeving, en met zichzelf: er is sprake van innerlijke verdeeldheid.

Paulus richt zich dan tot die gemeente met woorden die tegelijk een gebed zijn en een aanmoediging.

*Moge de God van de hoop, jullie geheel en al vervullen
van vreugde en vrede in het geloven,
zodat jullie overvloedig worden in de hoop
door de kracht van de heilige Geest*

Moeilijke zin! Even een stukje bijbelstudie op deze Pinksterochtend:

Moge de God van de hoop, (zo noemt Paulus God: sic!)

jullie geheel en al vervullen ('d.w.z. ieder persoonlijk en als gemeente gezamenlijk)

van vreugde en vrede (vaak reageren we op een crisis door verontwaardigd en boos en opstandig te worden – juist in crisistijd bidt Paulus om, moedigt hij aan tot: een geest van vreugde en vrede),

in het geloven (*geloven* is het centrale woord in dit vers. De NBV heeft hier: in het geloof, zelfstandig naamwoord. Maar Paulus gebruikt hier een *werkwoord*: geloven! Geloven is iets waar je voortdurend mee bezig bent, een permanente activiteit, een gebeuren. En het resultaat van geloven is:)

zodat jullie overvloedig worden in de hoop (dus een van de gevolgen van geloven in God is: dat we veranderen in hoopvolle mensen. Paulus is niet zuinig: hij heeft het over een **overvloed van hoop!** Een hele hoop hoop... Christenen zijn niet mensen die een kleine bescheiden beetje hopen, maar die overvloedig hopen.)

door de kracht van de heilige Geest. (want de Geest van Christus is de brandstof van onze hoop. De Heilige Geest is de wind in onze zeilen, de lucht in onze ballon, de vlam die van een stapel dor hout een knetterend kampvuur maakt. De Heilige Geest is de benzine voor onze motor, de elektriciteit in onze batterij.)

4.

We hebben nu al meer dan een jaar met de coronacrisis te maken. De heilige Geest heeft ons niet vergeten! We zijn ondanks alle beperkingen geen gefrustreerde gemeente geworden die teleurgesteld bij de pakken neer is gaan zitten. We hebben de hoop niet verloren! Het ging niet altijd vanzelf, maar we hebben, met elkaar, de kracht gekregen ... en aangepakt... om het vuurtje van onze gemeente brandend gehouden. Soms was het een smeulend vuurtje. In het begin hielden we om 8:00 uur een dienst in een lege kerk, die we dan om 10:00 uur uitzonden. Maar we hebben volgehouden. En steeds bijgeleerd. We hebben in het afgelopen jaar de lofzang gaande gehouden, we vierden doop en avondmaal. We deelden lief en leed. Er werd een prachtige kerstwandeling door de Vesting georganiseerd. Een bijzondere jeugddienst gehouden. Waar het mogelijk was, gingen we door met doordeweekse activiteiten. En inmiddels zijn we op een punt dat we, HOPELIJK, het ergste achter de rug hebben. (Vandaag, op het Pinksterfeest....)

Vandaag, op het Pinksterfeest, bidden hopen we en bidden we nog meer dan in andere jaren dat de heilige Geest het smeulende vuurtje van ons kerkelijke en

persoonlijke leven in het jaar dat voor ons ligt zal aanblazen en laten opflakkeren tot een vuur waar de vlammen vanaf slaan.

Of, om met de woorden van Paulus te spreken:

*Moge de God van de hoop,
ons na een jaar van zorgen en beperkingen,
opnieuw geheel en al vervullen
van vreugde en vrede
in het geloven,
zodat wij persoonlijk en als gemeente overvloedig worden
in de hoop
door de kracht van de heilige Geest*

5.

In dat grote dichtwerk *Divina Commedia*, vertelt Dante dat boven de ingang van de hel geschreven staat: *Laat varen alle hoop, gij die hier binnen treedt.*

Doe dat niet!

Vroeg of laat moeten wij allemaal door een soort hel heentrekken. Door een hel van verdriet, teleurstelling, rouw, eenzaamheid. En eens zullen wij aan onze reis door de dood beginnen.

Maar wat ze ook zeggen: laat nooit alle hoop varen! Al is het stiekem: bewaar altijd wat hoop in uw hart, broekzak, of in uw tasje, al zijn het maar een paar kruimels. Waar u ook bent of gaat, *smokkel* altijd wat hoop met u mee.

Want God de Vader zal niet loslaten de werken van zijn handen. Zelfs als wij sterven mogen wij hoop houden, want ook dan volgen wij Jezus de Zoon die door het dodenrijk heen is gegaan. In goede tijden en in tijden van crisis, in leven en sterven, altijd mogen wij ons laten leiden door zijn heilige Geest.

Smokkel altijd wat hoop mee.

Laten wij *smokkelaars* zijn, *smokkelaars* van hoop.

Amen.